

[Glistrup]

Hvis man i 1970 havde forudset, at en meget stor del af de arbejdsløse ville have egen bil, farvefjernsyn, lystbåde, og hvad der ellers kan være tale om, var man ganske givet dengang blevet stoppet og der var blevet sagt: hov hov, det er fuldstændig vildmandsfantasier, fremskridtspartiet her står for.

Når jeg siger, at det vil være sandsynligt, at mange efterlønsmodtagere, når vi kommer yderligere 8-10 år frem, vil have egen sommervilla ved Middelhavet eller på De kanariske Øer eller på Afrikas vestkyst eller andre steder, vil man sikkert også hævde, at jeg er ude på en fuldstændig vildmand ved vurderingen af dette lovforslag, men jeg tror, at de, der er her i salen i 1988 og kan mødes med mig på denne talerstol og krydse klinger om, hvordan tingene har udviklet sig i mellemtiden, vil opleve, at det var en ikke så uprofetisk tale, som det blev mig beskåret at holde her ved tredje behandling af dette forslag, hvis nærmere enkeltheder og svagheder så ganske klart er afsløret både ved første og anden behandling og ved den affærdigende måde, som arbejdsministeren har behandlet de forskellige spørgsmål på ved bare at komme og sige: det spørgsmål er ikke relevant, det spørgsmål bliver afgjort, når engang folketinget er færdig med sagen, så vil arbejdsløshedskassefolkene nok selv finde ud af, hvordan det skal være, det her skal vurderes ud fra en eller anden begrebsjura, der siger, at det er en arbejdsmarkedspolitisk foranstaltning, og hvad der ellers har været omkvædet, hver evig eneste gang arbejdsministeren har udtalt sig i denne sag, hvor han har bevæget sig meget letfodet helt oppe på overfladen af problemerne, fordi han selv er udmærket klar over, at så snart man bare graver et spadestik, ja, bare et teskestik ned i jorden under dette forslag, så smuldrer det, så falder det sammen, så kommer det til at fremstå i sin fuldstændige urimelighed.

Skal man foretage en fornuftig afstemning her, skal man ikke lade sig vildføre af de betragtninger, som blev fremført så lyrisk af hr. Bolvig ved dette lovforslags andenbehandling, om, hvad det er for en social landvinding, hvad hr. Bolvig ellers fremhævede i indledningen til sin tale. Hr. Bolvig er undskyldt, som jeg også nævnte det ved anden behandling, fordi urimelige regler afskærer ham fra at deltage i udvalgsforhandlingerne, men vi må bare gøre os klart, at dette er et

forslag med et fuldstændig andet og langt mere skræmmende, sort og afskrækkende indhold end det, hvorunder man fra arbejdsministerens side sælger dette forslag til dette folketing.

Det er skammeligt, at venstre betalte den høje pris for at komme i regeringen, at venstre sikrer flertal for et forslag, der er så elendigt og så dårligt som det, folketinget nu skal stemme om. Stem nej!

Formanden:

Jeg har tidligere påtalt udtrykket »skraldespandstale«, og jeg vil gøre det igen. Det er hverken enkel eller folkelig tale, som vi gerne hører mere af fra denne talerstol. Det er simpel tale, der ikke klæder denne talerstol, eller, som det hedder i forretningsordenens § 29 med et måske for nogle lidt vanskeligt tilgængeligt udtryk, »utilbørlig« tale, som jeg har pligt til at påtale. Jeg vil altså gøre det igen.

Holm (V):

Så har vi igen hørt en af hr. Glistrups, skal jeg sige taler, og vi fik igen en undsigelse af efterlønsforslaget. En meget negativ tale. Vi fik intet at vide om, hvad fremskridtspartiet vil. De vil som regel hellere noget andet. Hvad dette andet er, står stadig væk hen i det uvisse. Hr. Glistrup svarede ikke ved anden behandling og gjorde det altså heller ikke ved denne lejlighed. Ikke alene fik vi undsagt efterlønsforslaget, vi fik også undsagt hele arbejdsformidlings- og dagpengesystemet. Heller ikke her har fremskridtspartiet fortalt os, hvad man meget hellere vil, så vi har stadig væk noget til gode.

Det, der for så vidt bekymrer mig mere, end at fremskridtspartiet er negativt, er, at det konservative folkeparti i denne sag har fulgt fremskridtspartiet og også meget hellere vil noget andet. De stillede ved anden behandling forslag om noget andet, som ifølge bl. a. arbejdsministeren ville føre til en udgift på 1-2 mia kr., uden at vi har fået anvisning på, hvor disse penge skal komme fra. Det er også særdeles upraktisk i sine virkninger.

Det konservative folkeparti kunne ikke få sit ændringsforslag gennemført. Jeg beklager, at man så slutter sig til fremskridtspartiets linje, at man heller ikke vil medvirke til efterlønsforslaget. Jeg skal opfordre det kon-